

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE

ze świętym Janem Pawłem II
– październik 2023

Wprowadzenie

Umierający na krzyżu Chrystus powierzył swoją Matkę umiłowanemu apostołowi Janowi. Kościół czerpie z tego wydarzenia pełne ufności przekonanie o macierzyńskiej opiece Maryi nad wierzącymi. Nasze troski są objęte Jej tkliwością – Jej doświadczenia stają się naszymi. Gdy zatem w modlitwie różańcowej rozważamy tajemnice związane z ziemską działalnością Zbawiciela i obecnością przy Nim kochającej Matki, powinniśmy patrzeć na osobistą historię każdej i każdego z nas przez pryzmat tych ewangelicznych wydarzeń. Równocześnie to, co składa się na drogę człowieka, pozwala lepiej zrozumieć sens różańca. Jest tak przede wszystkim wtedy, gdy wspominamy życie ludzi szczególnie wiernych Bogu.

Naszym przewodnikiem będzie święty Jan Paweł II. Podczas nabożeństwa różańcowego, któremu przewodniczył w sanktuarium maryjnym w Ludźmierzu 7 czerwca 1997 roku, podkreślił on wymowny fakt: „Rytm pacierzy różańcowych odmierza czas na tej podhalańskiej, krakowskiej i polskiej ziemi – przenika go i kształtuje. Jakkolwiek toczyły się ludzkie dzieje – w radości z owoców codziennego trudu, w bolesnym zmaganiu z przeciwnościami czy też w chwale odnoszonych zwycięstw – zawsze odnajdywały one swoje odbicie w tajemnicach Chrystusa i Jego Matki”. Jeśli nawet wydaje się nam, że poznaliśmy losy naszego patrona i przynajmniej część pozostawionego nam nauczania, spróbujmy usłyszeć w kolejnych etapach życia i działalności Karola Wojtyły regularny rytm różańcowych tajemnic.

Jako pomoc w owocnym przygotowaniu do tegorocznej uroczystości świętego Jana Pawła II proponowane są zatem dwie serie rozważań. Pierwsza czerpie inspirację z biografii świętego papieża. Druga opiera się na jego nauczaniu, które wybrzmiało w trakcie pielgrzymek do Ojczyzny. Cykle te stanowią zaproszenie, by w ramach osobistej medytacji poszukiwać wciąż nowego spojrzenia na różaniec – ukochaną modlitwę następcy świętego Piotra rodem z Wadowic. W tym roku naszej refleksji towarzyszą dwie istotne intencje. Pamiętamy o trwającym w Watykanie XVI Zwyczajnym Zgromadzeniu Ogólnym Synodu Biskupów poświęconym synodalności w Kościele. Ponadto prosimy o Boże błogosławieństwo dla naszej Ojczyzny. Sprawy te pragniemy zawierzyć orędownictwu Najświętszej Maryi Panny w pierwszej i drugiej tajemnicy każdej z czterech części różańcowej modlitwy.

Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Archanioł Gabriel przekazał Maryi wiadomość, która całkowicie zmieniła nie tylko Jej życie, ale również losy całego świata: Bóg w osobie Jezusa Chrystusa staje się człowiekiem. Jego Matka otrzymała zatem niepowtarzalną misję – jedyne w swoim rodzaju zadanie.

Nie byłoby w dziejach Kościoła pontyfikatu papieża Jana Pawła II bez odważnej odpowiedzi młodego Karola Wojtyły na głos powołania kapłańskiego. Chociaż najpierw wybrał on studia polonistyczne, to jednak pod wpływem wielu duchowych doświadczeń zdecydował się na wstąpienie do tajnego seminarium duchownego w czasie II wojny światowej. Taki owoc przyniosła jego relacja z Panem: wytrwała modlitwa od najmłodszych lat i gorliwa służba przy ołtarzu.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o wierność łasce powołania dla Ojca Świętego Franciszka i wszystkich pasterzy Kościoła – uczestników zgromadzenia Synodu Biskupów w Watykanie.

Nawiedzenie świętej Elżbiety

Brzemenna Maryja udała się do swojej krewnej, która także znalazła się w stanie błogosławionym. Podjęła decyzję związaną z licznymi trudnościami, aby towarzyszyć starszej od siebie Elżbiecie. Uczyniła to, jak odnotował ewangelista Łukasz, z pośpiechem.

Podobnie otwarte serce charakteryzowało Karola Wojtyłę. Od pierwszych lat kapłaństwa nie szczędził on czasu dla osób powierzonych jego duszpasterskiej trosce, szczególnie dla studentów nazywających go „Wujkiem” podczas wspólnych wypraw. Jako metropolita krakowski poświęcał wiele czasu kapłanom, chorym i potrzebującym. Jako następca świętego Piotra był papieżem oddanym całemu Kościołowi – pielgrzymem i nauczycielem prawd wiary.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o serce otwarte na Boga i bliźnich dla każdego syna i córki naszej Ojczyzny, szczególnie dla mających udział w sprawowaniu władzy.

Narodzenie Pana Jezusa

Dla spodziewającej się rozwiązania Maryi i Jej małżonka, Józefa, zabrakło miejsca w gospodzie. Zbawiciel świata narodził się więc w betlejemskiej grocie i został złożony w żłobie. Tam oddały Mu cześć zastępy aniołów, prości pasterze i możni mędrcy ze Wschodu.

Kilkadziesiąt lat temu w naszej Ojczyźnie stało się podobnie. Zaplanowano istnienie osiedli, do których Chrystus miał nie mieć wstępu. Była wśród nich Nowa Huta budowana jako „miasto bez Boga”, tak odmienne od dawnego Krakowa. Ostatecznie nie doszło do tego dzięki wierze i pracy tysięcy ludzi wspieranych przez kardynała Karola Wojtyłę. Kamień węgielny niejednego spośród nowych kościołów nosi jego biskupie bądź papieskie błogosławieństwo.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o Bożą pomoc dla zatroskanych o nasze świątynie i celebrowaną w nich liturgię, zwłaszcza dla zakrystianów, organistów i posługujących.

Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Szacunek Maryi i Józefa wobec możeszowego Prawa wyraził się w ofiarowaniu Jezusa jako pierworodnego potomka w świątyni jerozolimskiej. Tam Matka Boża usłyszała od starego Symeona prorocstwo o mieczu boleści, który przeniknie Jej duszę.

I dzisiaj podążanie za Chrystusem w wielu przypadkach wiąże się z cierpieniem. Doświadczył tego święty Jan Paweł II – cudownie ocalony z zamachu mającego udaremnić jego apostolską działalność. Później nie brakowało innych trudności, jak choćby granic państw zamkniętych przed papieżem głoszącym Ewangelię w każdych warunkach politycznych, nawet w konfrontacji z reżimami czy społeczeństwami stawiającymi na piedestale to, co materialne.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o męstwo w wyznawaniu wiary dla chrześcijan przesładowanych z powodu przynależności do grona uczniów Pana.

Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Dwunastoletni Chrystus pozostał między nauczycielami w Jerozolimie. Maryja wraz z Józefem, wracający z paschalnej pielgrzymki do świątyni, odnaleźli Syna Bożego po trzech dniach poszukiwań. Rodzice odczuwali ból serca, co Matka wprost wyraziła względem Jezusa.

Łatwo zgubić Pana ludziom żyjącym w XXI wieku: milionom noszącym w zbiorowej historii rany totalitaryzmów oraz ideologii poprzedniego i obecnego stulecia. Wiedział o tym święty Jan Paweł II, stąd tak wiele wysiłku włożył w przypominanie ochrzczonego, gdzie tkwią ich korzenie. Każde z jego pism był wołaniem o pielęgnowanie więzi z Chrystusem w życiu rodzinnym, zawodowym i społecznym. Każda podróż apostolska stanowiła apel o miejsce dla Boga.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o głęboką wiarę dla młodego pokolenia, szczególnie dla polskiej młodzieży.

Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

U progu publicznej działalności Chrystusa dokonał się Jego chrzest w wodach Jordanu. W obecności krewnego, Jana Chrzciciela, nastąpiło wówczas objawienie Boga w Trójcy Osób: zstąpienie Ducha w znaku gołębiczy, potwierdzenie miłości Ojca i Syna.

Chrzcielne obmycie to wydarzenie decydujące o udziale we wspólnocie z Panem. Ma ono wymiar indywidualny, ale i zbiorowy. Decyzje władców o przyjęciu chrześcijaństwa bywały lekceważone w kolejnych stuleciach istnienia różnych państw. Nie dziwi więc postawione przez świętego Jana Pawła II w roku 1980 we Francji pytanie o jej wierność obietnicom chrztu. Trzeba je odnosić do życia każdego ze społeczeństw związanych historią z dziejami Kościoła.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o odwagę w posłudze ochrzczonego dla Ojca Świętego Franciszka i wszystkich pasterzy Kościoła – uczestników zgromadzenia Synodu Biskupów w Watykanie.

Objawienie się Pana Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej

Pierwszy z nadzwyczajnych znaków Syna Bożego to wydarzenie na weselu w Kanie, gdy woda stała się winem. Chrystusowi towarzyszyła Matka, której zachęta do posłuszeństwa względem Pana umożliwiła przyjęcie przez weselników cudownego daru.

Każde sanktuarium maryjne jest częścią Kany Galilejskiej. Dla naszej Ojczyzny to przede wszystkim Jasna Góra, gdzie często rozbrzmiewa fragment Janowej Ewangelii – treść rozważanej właśnie tajemnicy. Obecność świętego Jana Pawła II przed obliczem Królowej Polski w okresie komunistycznej niewoli i dekadzie uczenia się wolności pomagała zrozumieć, że tylko zaufanie Jezusowi na wzór Maryi w każdych okolicznościach przyniesie nam ratunek.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o szczerą miłość do naszej Matki i Królowej dla Polaków mieszkających w kraju i poza jego granicami.

Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Nauczanie Jezusa było wielkim wezwaniem do przemiany życia. Sugestywne obrazy zawarte w przypowieściach, fizyczne uzdrowienia czy rozmnożenie chleba wobec tłumów – wszystko, aby świadkowie rzeczywiście uwierzyli, że Chrystus jest Panem i Bogiem.

Ponad ćwierć wieku pontyfikatu świętego Jana Pawła II można ukazać za pomocą szeregu danych statystycznych. To 104 zagraniczne pielgrzymki obfite w homilie i przemówienia, następnie setki dokumentów z 14 encyklikami na czele. Za tymi i innymi liczbami kryją się przeżycia całych rzesz ludzi, którzy w spotkaniu z papieżem znaleźli na nowo drogę prowadzącą ku Bogu, Kościołowi i sakramentom uzdrawiającym duchowe zranienia.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o światło Ducha Świętego dla spowiedników, kaznodziejów, rekolekcjonistów i misjonarzy.

Przemienienie na górze Tabor

Na oczach Piotra, Jakuba i Jana, którzy byli wraz Mistrzem na szczycie Taboru, ukazała się chwała Boga przekraczająca najsmielsze ludzkie wyobrażenia. Zapowiadany przez proroków Chrystus – Mesjasz oczekiwany od wieków – został jednak tak szybko wzgardzony.

Obliczem Jezusa są dla Kościoła święci i błogosławieni – reprezentanci różnych stanów i epok. Ich grono powiększyło się dzięki Janowi Pawłowi II, który sam zaledwie sześć lat po śmierci został wyniesiony do chwały ołtarzy. Biografie świętego papieża oraz świętych biskupów, kapłanów, osób konsekrowanych i świeckich pokazują, że doskonałości nie osiąga się jedynie własnymi siłami, lecz mocą płynącą od Boga wypatrującego z miłością marnotrawnych synów i córek.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o przemianę życia dla ludzi zagubionych, szczególnie dla uwikłanych w rozmaite nałogi.

Ustanowienie Eucharystii

Jezusowe znaki i gesty w trakcie Ostatniej Wieczerzy są nierozzerwalnie związane z tym, co wydarzyło się na krzyżu. Prawdziwa ofiara Ciała i Krwi – nie tylko łamany chleb oraz kielich z winem – ma wedle nakazu Pana wciążyć dokonywać się za sprawą uczniów na Jego pamiątkę.

Łączność Eucharystii i kapłaństwa zdaje się być oczywistością, ale nie chodzi wyłącznie o nawet najpiękniejszą definicję. Potrzeba wzoru do naśladowania. Pozostawił go święty Jan Paweł II – papież kochający Chrystusa Eucharystycznego, dający przykład adoracji Najświętszego Sakramentu i celebracji Najświętszej Ofiary. Niełatwo byłoby zebrać i policzyć wszystkich, którzy dzięki niemu postanowili poświęcić się zupełnie Panu jako jego słudzy.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o nowe i święte powołania kapłańskie w archidiecezji krakowskiej i całym Kościele.

Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Dialog Syna z Ojcem nie został ograniczony do chwil rozmowy w modlitwie. Trwa od wieków i na wieki, a można określić go jednym słowem w jego najgłębszym znaczeniu: to miłość. Ona czyni wyznanie „bądź wola Twoja” ocaleniem świata, a nie beznadziejnym wyrokiem.

Całe życie świętego Jana Pawła II zdawało się być wielką modlitwą. Relacja z Bogiem była dla Karola Wojtyły priorytetem od dzieciństwa dzięki świadectwu jego ojca, uczącego syna nabożeństwa do Ducha Świętego i pobożności maryjnej. Później kapłański brewiarz, Eucharystia i godziny adoracji, a we wszystko to włączone intencje tysięcy wiernych, zwracających się do papieża o pomoc. I jeszcze większa modlitwa bez słów w podejmowaniu misji aż do końca ziemskich dni.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o duchową siłę dla Ojca Świętego Franciszka i wszystkich pasterzy Kościoła – uczestników zgromadzenia Synodu Biskupów w Watykanie.

Biczowanie Pana Jezusa

W Chrystusie Bóg rzeczywiście stał się człowiekiem. Przyjął ludzkie ciało, które doświadczało wielu uderzeń i zmęczenia. Uderzenia spadające na niewinnego Jezusa ukazują prawdę o miłości Zbawiciela. Ten, w Którym wszystko istnieje, ofiarował się aż do fizycznego unicestwienia.

Stulecie męczenników, jakim był wiek XX, stanowiło rzeczywistość życia świętego Jana Pawła II. Pamięć o Auschwitz i innych miejscach kaźni, a także modlitwa za obrońców Polski poległych na polu walki z najeźdźcami ze Wschodu i Zachodu – to tylko niektóre z przejawów papieskiego hołdu dla ofiar niewyobrażalnej agresji. Symbolem pozostaje kanonizacja świętego Maksymiliana Marii Kolbego: kapłana, misjonarza i męczennika poświęcającego własny los za życie męża i ojca rodziny.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o trwały pokój i bezpieczeństwo dla naszej umiłowanej Ojczyzny.

Ukoronowanie Pana Jezusa cierniem

Odrzucenie Nauczyciela z Nazaretu wynikało między innymi z rozczarowania osób spragnionych politycznego wyzwolenia. Obietnica Królestwa dalekiego od doczesnych korzyści – złączonego ze służbą, a nie bezwzględny panowaniem – ściągnęła na Chrystusa frustrację i przemoc.

Święty Jan Paweł II, związany duchowo ze świętym Bratem Albertem, nosił w świadomości troskę krakowskiego Biedaczyny o najsłabszych i zapomnianych. W nich artysta, który wybrał los opiekuna bezdomnych, odnalazł twarz udręczonego Jezusa, ukazaną najpierw w słynnym obrazie *Ecce Homo – Oto człowiek*. Papież z Krakowa przyjął to dziedzictwo i na przekór politycznym czy medialnym naciskom nigdy nie zrezygnował z obrony człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o szacunek dla każdego ludzkiego życia na wszystkich jego etapach.

Droga krzyżowa Pana Jezusa

Matka, Szymon z Cyreny, Weronika, płaczące kobiety, żołnierze i tłum – oto świadkowie drogi Jezusa pod ciężarem krzyża. Każde z tych spotkań, zapisanych w Ewangelii oraz pamięci Kościoła, było inne. Każde z nich stało się momentem trudnym do opisanía wystarczającymi słowami.

Podobnie przejmujące były modlitwy i rozmowy świętego Jana Pawła II z ludźmi doświadczonymi chorobą czy niepełnosprawnością. Troska o nich nazaczyła już posługę kardynała Karola Wojtyły w Krakowie. Później papież z Polski, sam przeżywający coraz większe dolegliwości i słabość, stawał się jednym z tych, którzy niosą krzyż cierpienia, jak podczas ostatniej ze wszystkich zagranicznych pielgrzymek pontyfikatu – wizyty w Lourdes w sierpniu 2004 roku.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o siły duszy i ciała dla chorych, cierpiących, samotnych, opuszczonych i znajdujących się w podeszłym wieku.

Ukrzyżowanie Pana Jezusa

Chrystusowa śmierć w scenerii niecodziennych zjawisk była początkiem narodzin Kościoła. Przebity bok Pana toczący krew i wodę, a także powierzenie Maryi apostołowi Janowi są znakami Bożego życia: sakramentów świętych oraz wiary niegasnącej w obliczu pozornej klęski.

Wczesna śmierć matki sprawiła, że dla Karola Wojtyły od najmłodszych lat bliska stała się tajemnica maryjnego współcierpienia wspomianana szczególnie w sanktuarium w Kalwarii Zebrzydowskiej. Tam zaprowadził go ojciec ukazujący synowi wartość oddania się Matce Bożej. Tam powracał krakowski metropolita, by w modlitwie na kalwaryjskich drózkach rozwiązywać najtrudniejsze sprawy związane ze służbą Kościołowi. Tam pielgrzymował wreszcie następca świętego Piotra.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o jedność i ofiarności w budowaniu wspólnoty Kościoła dla wszystkich tworzących archidiecezję krakowską.

TAJEMNICE CHWALEBNE

Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią nadało sens ludzkiemu przemijaniu. Upływ czasu dotyka każdego człowieka, jednak od wielkanocnego poranka jest dla wierzących oczekiwaniem na ostateczny udział w chwale zbawionych – wspólnocie z Panem i Jego świętymi bez końca.

Orędzie o zmartwychwstaniu Jezusa rozlega się od niemal dwudziestu wieków i pozostanie aktualne na zawsze. Wielki Jubileusz Roku 2000, przez który święty Jan Paweł II wprowadził Kościół w trzecie tysiąclecie, był szczególną okazją do przypomnienia prawdy, że Bóg nigdy nie zostawi ludzkości, dla której przyjął człowieczeństwo. Odnowił je w misterium paschalnym – w tajemnicy krzyża i pustego grobu. Odsunięty kamień i zwinięte płótna mówią również nam, że życie się nie kończy.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o zapał w głoszeniu triumfu Zbawiciela dla Ojca Świętego Franciszka i wszystkich pasterzy Kościoła – uczestników zgromadzenia Synodu Biskupów w Watykanie.

Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Mistrz przekazał apostołom polecenie, by wyruszyli w drogę i nauczali wszystkie narody. Wstąpienie Jezusa do Nieba otworzyło kolejny rozdział w dziejach kształtującego się Kościoła. Droga wiodąca Chrystusowymi śladami winna przyciągać kolejnych wędrowców.

Nauczanie świętego Jana Pawła II nie zawsze było przyjmowane z należyтым zrozumieniem i wdzięcznością. Choćby pielgrzymka do Polski w roku 1991, gdy papież przypominał o fundamentalnym znaczeniu Dekalogu, stała się powodem do kontestacji rodaka, który jako następca świętego Piotra nigdy nie zapominał o swoich korzeniach. Na szczęście nie zabrakło otwartych na papieskie apele, jak ten ze Skoczowa z 1995 roku o stawianie się człowiekiem sumienia.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o życie zgodne z przykazaniami Bożymi dla wszystkich tworzących polskie społeczeństwo.

Zesłanie Ducha Świętego

Wieczernik zgromadził Maryję i uczniów Jej Syna. Ta, którą moc Ducha Świętego napełniła w chwili zwiastowania, uczestniczyła w udzieleniu wyjątkowej łaski apostołom. Otoczeni modlitwą Bożej Rodzicielki rozpoczęli misję niesienia obecności Pana niezliczonym narodom.

Święty Jan Paweł II towarzyszył milionom ludzi we współczesnych Wieczernikach. To wielkie liturgie sprawowane w trakcie pielgrzymek, Światowe Dni Młodzieży czy Światowe Spotkanie Rodzin. Głód Boga sprawia, że pontyfikaty następców papieża rodem z Polski są również naczyniami tymi wydarzeniami, przez które Kościół odkrywa na nowo swoją powszechność i rolę w ożywianiu nadziei wśród kolejnych pokoleń.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o żar Bożego Ducha dla podejmujących inicjatywy ewangelizacyjne w naszych wspólnotach, parafiach i całej archidiecezji krakowskiej.

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Źródłem triumfu Maryi jest nieskończone miłosierdzie Boga. Udział Matki Chrystusa i Kościoła w wiecznej chwale z ciałem i duszą to realizacja zapowiedzi Jej niezachwianej czci w każdym pokoleniu, którą sama wyraziła wobec Elżbiety w hymnie *Magnificat*.

Zmaganie cywilizacji życia z cywilizacją śmierci, tak mocno akcentowane przez świętego Jana Pawła II, to konfrontacja wizji człowieka zawężonej do tego, co doczesne, z prawdą o stworzeniu ludzi przez Boga na Jego obraz i podobieństwo. W osobie Matki Bożej, wolnej od grzechu i całkowicie oddanej Panu, najpełniej uwidacznia się zwycięstwo życia, począwszy od piękna macierzyństwa, przez cierpliwe trwanie w codzienności, aż po kres i udział w zmartwychwstaniu.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o przyjęcie z miłością rodzącego się życia dla rodziców oczekujących potomstwa.

Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową Nieba i ziemi

Władanie Jezusa – Pana Wszechświata, który jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem – wiąże się z królowaniem Jego Matki. Oto rzeczywista potęga. Nie zbrojne czy polityczne kalkulacje, ale sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym (por. Rz 14, 17).

Święty Jan Paweł II dokonał wielu koronacji obrazów i figur przedstawiających Chrystusa i Maryję. Wykonane ze szlachetnych materiałów diademy były znakiem czegoś o wiele cenniejszego: zawierzenia całego życia najlepszej z Matek, które stanowi najprostszą drogę do zjednoczenia z Jej Synem. Streszczają to dwa słowa papieskiej dewizy zaczerpnięte od świętego Ludwika Marii Grignion de Montfort – *Totus Tuus*, czyli *Cały Twój*.

Rozważając tę tajemnicę, módlmy się o wytrwałość w naśladowaniu Matki Bożej dla wszystkich Jej czcicieli.

Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas liturgii słowa w Wadowicach 16 czerwca 1999 roku:

„Gdy [...] nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty» (Ga 4,4) – te słowa św. Pawła [...], wprowadzają niejako w samo serce tej tajemnicy. Czas się dopełnił, gdy dokonała się tajemnica wcielenia przedwiecznego Słowa. Oto Syn Boży przyszedł na świat, aby wypełnić zbawczy plan Ojca, dokonać odkupienia człowieka i przywrócić mu utracone synostwo Boże. W tej tajemnicy szczególne miejsce zajmuje Maryja. Bóg wezwał Ją, aby stała się tą Niewiastą, za pośrednictwem której zostanie zmaszana rajska wina pierwszej niewiasty. Bóg niejako potrzebował tego pośrednictwa Maryi. Potrzebował Jej dobrowolnej zgody, Jej posłuszeństwa i Jej oddania, aby w pełni objawić swoją przedwieczną miłość do człowieka”.

Ofiarujemy tę modlitwę za Ojca Świętego Franciszka i wszystkich pasterzy Kościoła – uczestników zgromadzenia Synodu Biskupów w Watykanie.

Nawiedzenie świętej Elżbiety

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej na gdańskiej Zaspie 12 czerwca 1987 roku:

„Jeden drugiego brzemiona noście» – pisze św. Paweł do Galatów (6, 2), a słowa te mają wielką nośność. [...] Człowiek nie jest sam, żyje z drugimi, przez drugich, dla drugich. Cała ludzka egzystencja ma właściwy sobie wymiar wspólnotowy – i wymiar społeczny. Ten wymiar nie może oznaczać redukcji osoby ludzkiej, jej talentów, jej możliwości, jej zadań.

[...] «Jeden drugiego brzemiona noście» – to zwięzłe zdanie Apostoła jest inspiracją dla międzyludzkiej i społecznej solidarności. Solidarność – to znaczy: jeden i drugi, a skoro brzemień, to brzemień niesione razem, we wspólnocie. A więc nigdy: jeden przeciw drugiemu. Jedni przeciw drugim. I nigdy «brzemień» dźwigane przez człowieka samotnie. Bez pomocy drugich”.

Ofiarujemy tę modlitwę za naszą umiłowaną Ojczyznę.

Narodzenie Pana Jezusa

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej w Kaliszu 4 czerwca 1997 roku:

„Miarą cywilizacji – miarą uniwersalną, ponadczasową, obejmującą wszystkie kultury – jest jej stosunek do życia. Cywilizacja, która odrzuca bezbronnych, zasługuje na miano barbarzyńskiej. [...] Kościół, wierny misji otrzymanej od Chrystusa, mimo słabości i niewierności wielu swych synów i córek, konsekwentnie wnosił w dzieje ludzkości wielką prawdę o miłości bliźniego, łagodził podziały społeczne, przekraczał różnice etniczne oraz rasowe, pochylał się nad chorymi

i nad sierotami, nad ludźmi starymi, niepełnosprawnymi, bezdomnymi. Uczył słowem i przykładem, że nikogo nie można wykluczyć z wielkiej rodziny ludzkiej, że nikogo nie wolno wyrzucać na margines społeczeństwa. Jeżeli Kościół broni życia nienarodzonych, to dlatego że pochyla się także z miłością i troską nad każdą kobietą, która ma rodzić! Ze szczególną miłością i troską!”

Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej na szczecińskich Jasnych Błoniach 11 czerwca 1987 roku:

„Symeon mówi o Jezusie: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i powstanie wielu w Izraelu i na znak, któremu sprzeciwić się będą» (Łk 2, 34). Zwracając się zaś do Matki, dodaje: «A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu» (Łk 2, 35).

Chrystus – znak, któremu się sprzeciwiają.

Drodzy bracia i siostry, czy ten «sprzeciw» nie idzie również, a może nawet przede wszystkim, poprzez tę wielką i podstawową zarazem dziedzinę życia ludzkiego, życia społecznego, życia narodowego, jaką jest właśnie małżeństwo i rodzina?

Czy tutaj nie doznajemy zarazem w szczególnej mierze zagrożenia? Tej moralnej klęski, którą ponosi człowiek: kobieta, mężczyzna, dzieci! A zarazem społeczeństwo, a zarazem naród. I państwo też”.

Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej w Masłowie koło Kielc 3 czerwca 1991 roku:

„Znajdujemy się w samym centrum Ewangelii. Jezus z Nazaretu, Syn Człowieczy, narodzony z Maryi Dziewicy, przyszedł objawić ludzkości ojcostwo Boga. Przyszedł objawić ojcostwo, które On sam jeden zna, jako współistotny Ojcu Syn. Przyszedł więc, aby wprowadzić ludzkość w sam przedwieczny i Boski wymiar wszelkiego w świecie stworzonym ojcostwa i rodzicielstwa. Wszelkiego też porządku i ładu, który ma wymiar rodzinny jako podstawowy.

Czy objawić to znaczy tylko przypomnieć? Więcej. Objawić to znaczy przywrócić. Chrystus przyszedł, aby przywrócić ludzkości, ogromnej ludzkiej rodzinie, ojcostwo Boga. Tylko On jeden mógł tego dokonać w sposób pełny”.

Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej na warszawskim placu Defilad 14 czerwca 1987 roku:

„Od chrztu droga chrześcijańskiej inicjacji wiedzie wprost do Eucharystii: «Jestem z wami», jestem z każdym wśród was i z każdą jako pokarm życia wiecznego.

«Jestem z wami». Tak mówi. Chrystus – Syn Boży, który z Ojcem zjednoczony jest jednością Bóstwa: współistotny Syn, zjednoczony z Ojcem w Duchu Świętym. Tak przeto w absolutnej jedności Bóstwa urzeczywistnia się odwiecznie jedność, która jest niewypowiedzianą Komunią Osób.

Taki jest Bóg, który wszystko ogarnia i wszystko przenika: «W Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy» (Dz 17, 28).

Ten Bóg sam w sobie jest absolutną Pełnią Istnienia. Ten Bóg sam w sobie jest Miłością.

Świat bierze swój początek z tej Pełni.

[...] Świat bierze początek z tej Miłości”.

Ofiarujmy tę modlitwę za Ojca Świętego Franciszka i wszystkich pasterzy Kościoła – uczestników zgromadzenia Synodu Biskupów w Watykanie.

Objawienie się Pana Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej w Lubaczowie 3 czerwca 1991 roku:

„To, co w ciągu dziejów miało znaleźć wyraz na naszych ziemiach, pozwala nam się rozpoznać już tam, już w Kanie Galilejskiej.

Maryja, która tyle razy w ciągu dziejów mówiła Chrystusowi o różnych potrzebach ludzi i ludów, powiedziała o tym po raz pierwszy w Kanie, gdy gospodarzom wesela zabrakło wina: «Nie mają już wina» (J 2, 3).

Jakże błaha może wydać się ta potrzeba w porównaniu z innymi. Przyjmijmy ją jednak jako pierwowzór dla wszystkich potrzeb człowieka, narodów, ludzkości. Matka Chrystusa staje pośrednikiem między każdą z tych potrzeb a Chrystusem, Synem Bożym, Słowem Przedwiecznym i Mądrością, która zaślubiła dzieje człowieka. I pragnie w nich działać”.

Ofiarujmy tę modlitwę za naszą umiłowaną Ojczyznę.

Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej w Pelplinie 6 czerwca 1999 roku:

„Błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je». Jeżeli na progu trzeciego tysiąclecia pytamy o kształt czasów, które nadchodzą, to równocześnie nie możemy uniknąć py-

tania o fundament, jaki kładziemy pod tę budowlę – budowlę, którą podejmą następne pokolenia. Trzeba, aby nasze pokolenie było roztropnym budowniczym przyszłości. A roztropny budowniczy to ten, który słucha słów Chrystusa i wypełnia je.

Te słowa Chrystusa od dnia zesłania Ducha Świętego Kościół przechowuje jako najcenniejszy skarb. Zapisane na kartach Ewangelii przetrwały do naszych czasów. Dziś na nas spoczywa odpowiedzialność za to, aby zostały przekazane przyszłym pokoleniom nie jako martwa litera, ale jako żywe źródło poznania prawdy o Bogu i o człowieku – źródło prawdziwej mądrości”.

Przemienienie na górze Tabor

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej na warszawskim placu Zwycięstwa 2 czerwca 1979 roku:

„Kościół przyniósł Polsce Chrystusa – to znaczy klucz do rozumienia tej wielkiej i podstawowej rzeczywistości, jaką jest człowiek. Człowieka bowiem nie można do końca zrozumieć bez Chrystusa. A raczej: człowiek nie może siebie sam do końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie może zrozumieć ani kim jest, ani jaka jest jego właściwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostateczne przeznaczenie. Nie może tego wszystkiego zrozumieć bez Chrystusa.

I dlatego Chrystusa nie można wyłączać z dziejów człowieka w jakimkolwiek miejscu ziemi. Nie można też bez Chrystusa zrozumieć dziejów Polski – przede wszystkim jako dziejów ludzi, którzy przeszli i przechodzą przez tę ziemię”.

Ustanowienie Eucharystii

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej we Wrocławiu 1 czerwca 1997 roku:

„Głosimy śmierć Twoją Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale». Słowa te zawierają sam rdzeń tajemnicy eucharystycznej.

[...] Jesteśmy prawdziwie uczestnikami Triduum Sacrum i Nocy Paschalnej. Jesteśmy uczestnikami zbawczego misterium Chrystusa i oczekujemy Jego przyjścia w chwale. Wraz z ustanowieniem Eucharystii weszliśmy w czas ostateczny, w czas oczekiwania na drugie i ostateczne przyjście Chrystusa, kiedy dokona się sąd nad światem, a zarazem wypełni się dzieło odkupienia. Eucharystia o tym wszystkim nie tylko mówi. W Eucharystii wszystko to jest sprawowane – to wszystko się w niej dokonuje. Zaiste, jest ona wielkim, największym sakramentem Kościoła. Kościół sprawuje Eucharystię, a równocześnie Eucharystia tworzy Kościół”.

Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej w Olsztynie 6 czerwca 1991 roku:

„Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie» (J 14, 6).

Właśnie przyszedł czas, ażeby Chrystus wypowiedział tę prawdę: dojrzał czas. Nazajutrz ogarnie Go męka i śmierć krzyżowa – a potem nastąpi zmartwychwstanie. I On sam, Syn Przedwieczny, odejdzie do Ojca.

Trzeba przeto, żeby dowiedzieli się wszyscy, iż odchodząc – otwiera nam drogę, abyśmy idąc za Nim, doszli do Ojca. Nikt nie przychodzi do Ojca, jak tylko przez Niego. On jest naszą Drogą. Nie ma innej drogi, nie ma innego Pośrednika między Bogiem a ludźmi, tylko On: Jezus Chrystus”.

Ofiarujmy tę modlitwę za Ojca Świętego Franciszka i wszystkich pasterzy Kościoła – uczestników zgromadzenia Synodu Biskupów w Watykanie.

Biczowanie Pana Jezusa

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej na krakowskim Rynku Głównym 13 sierpnia 1991 roku:

„[...] Chrystus mówi: pozwólcie Bogu być dobrym na Jego własną miarę. Dobro jest dobrem przez to, że się udziela, że sobą obdarowuje. Pozwólcie Bogu żywemu, który jest Ojcem, Synem i Duchem Świętym, być dobrym dla was ludzi na Jego własną miarę. Jest to miara ponadludzka. Jest to miara tajemnicy. A równocześnie ma swój ludzki wyraz. Jest to miara krzyżowej ofiary, jest to miara Eucharystii. «Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze» (Ef 5, 2). A tę swoją odkupieńczą ofiarę zostawił nam w Eucharystii jako dar.

To w mocy tego daru, w mocy tego pokarmu pielgrzymujemy przez życie doczesne, jak kiedyś pielgrzymował Izrael po pustyni”.

Ofiarujmy tę modlitwę za naszą umiłowaną Ojczyznę.

Ukoronowanie Pana Jezusa cierniem

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej w Bydgoszczy 7 czerwca 1999 roku:

„[Chrystus] pragnął, ażeby na Nim przede wszystkim sprawdziły się te słowa z Kazania na Górze: «Błogosławieni jesteście, gdy [ludzie] wam urągają i prześladują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami» (Mt 5, 11–12).

Chrystus jest Prorokiem wielkim. W Nim wypełniają się proroctwa, bo wszystkie one na Niego wskazywały. W Nim równocześnie otwiera się proroctwo ostateczne. On jest Tym, który cierpi prześladowanie dla sprawiedliwości z pełną świadomością, że właśnie to prześladowanie otwiera przed ludzkością bramy życia wiecznego”.

Droga krzyżowa Pana Jezusa

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej w katedrze wawelskiej 10 czerwca 1987 roku:

„My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, bo miłujemy braci, kto... nie miłuje, trwa w śmierci» (1 J 3, 14).

[...] Taka jest wymowa każdego krzyża na całej ziemi. Każdego krucyfiksu.

Bądź pozdrowiony Krzyżu Chrystusa!

Gdziekolwiek znajduje się twój znak, Chrystus daje świadectwo swojej Paschy: owego «przejścia ze śmierci do życia». I daje świadectwo miłości, która jest mocą życia – miłości, która zwycięża śmierć.

Bądź pozdrowiony Krzyżu, gdziekolwiek się znajdujesz, w polach, przy drogach, na miejscach, gdzie ludzie cierpią i konają... na miejscach, gdzie pracują, kształcą się i tworzą...

Na każdym miejscu, na piersi każdego człowieka, mężczyzny czy kobiety, chłopca czy dziewczyny... i w każdym ludzkim sercu”.

Ukrzyżowanie Pana Jezusa

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej w bazylice Matki Bożej Anielskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej 19 sierpnia 2002 roku:

„A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena» (J 19, 25). Ta, która była złączona z Bożym Synem więzami krwi i matczyną miłością, tam u stóp krzyża przeżywała zjednoczenie w cierpieniu. Ona jedna, mimo bólu matczynego serca, wiedziała, że to cierpienie ma sens. Ona ufała – ufała mimo wszystko – że oto spełnia się starodawna obietnica: «Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje, a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę» (Rdz 3, 15). A Jej ufność znalazła potwierdzenie, gdy konający Syn zwrócił się do Niej: «Niewiasto»”.

TAJEMNICE CHWALEBNE

Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej na warszawskim placu marszałka Józefa Piłsudskiego 13 czerwca 1999 roku:

„Paschalne misterium śmierci i zmartwychwstania Syna Bożego nadało ludzkiej historii nowy bieg. Jeżeli obserwujemy w niej bolesne znaki działania zła, to mamy pewność, że ostatecznie nie może ono zapanować nad losami świata i człowieka. Nie może ono zwyciężyć. Ta pewność płynie z wiary w miłosierdzie Ojca, który „tak umiłował świat, iż Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16). Dlatego dziś, kiedy św. Paweł wskazuje na wiarę Abrahama, „który nie okazał wahania ani niedowierzania co do obietnicy Bożej, ale się wzmocnił w wierze” (Rz 4,20), pozwala nam dostrzec źródło tej siły, dzięki której nawet najcięższe doświadczenia nie były w stanie oderwać nas od miłości Boga”.

Ofiarujmy tę modlitwę za Ojca Świętego Franciszka i wszystkich pasterzy Kościoła – uczestników zgromadzenia Synodu Biskupów w Watykanie.

Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej na krakowskich Błoniach 8 czerwca 1997 roku:

„[...] Chrystus wysłał na cały świat swoich apostołów: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata» (Mt 28, 18–20) – mandat misyjny, który apostołowie podjęli, poczynając od dnia Pięćdziesiątnicy. Podjęli i przekazali swoim następcom. Przez tych następców posłanie apostołskie docierało stopniowo na cały świat. I przyszedł czas przy końcu pierwszego tysiąclecia, kiedy apostołowie Chrystusa przybyli na ziemię piastowską. Wówczas Mieszko I przyjął chrzest, a to – zgodnie z ówczesnym przeświadczeniem – stanowiło zarazem chrzest Polski”.

Ofiarujmy tę modlitwę za naszą umiłowaną Ojczyznę.

Zesłanie Ducha Świętego

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej w kościele Wszystkich Świętych w Warszawie 8 czerwca 1987 roku:

„[Maryja] jest obecna naprzód u stóp krzyża. Znajduje się tam jako świadek – jako szczególnie przygotowany przez Ducha Świętego, szczególnie wrażliwy świadek tej miłości, którą Chrystus, Jej Syn, «do końca nas umiłował». Tej miłości, która znajduje swój sakramentalny wyraz właśnie w Eucharystii.

I z kolei – jako ten szczególnie wrażliwy świadek owej odkupieńczej, zbawczej miłości – znajduje się Maryja w wieczniku w dniu Pięćdziesiątnicy. W momencie zstąpienia Pocieszyciela,

---

Ducha Prawdy na apostołów. W momencie narodzin Kościoła – tego Kościoła, który stale żyje w Eucharystii: «Kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie» (J 6, 57).

Od tego też dnia, od dnia narodzin Kościoła w wieczerniku Zielonych Świąt – w tym samym wieczerniku, w którym został ustanowiony sakrament Ciała i Krwi Pańskiej – od tego, powtarzam, dnia Maryja jest obecna w tajemnicy Kościoła poprzez swe szczególne macierzyństwo”.

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Z homilii świętego Jana Pawła II wygłoszonej podczas Mszy świętej na Jasnej Górze 15 sierpnia 1991 roku:

„[...] Słowa, które Maryja usłyszała przy zwiastowaniu w Nazarecie, spełniły się w sposób przedziwny. Poczynając od betlejemskiej nocy narodzenia Jezusa aż po krzyż na Golgocie, poprzez wielkanocny poranek zmartwychwstania aż do dnia Pięćdziesiątnicy. Na tych wszystkich etapach ziemskiego pielgrzymowania Maryja coraz głębiej poznawała, jak «wielkie rzeczy uczynił Jej Wszechmocny» (por. Łk 1, 49). A wszystkie te «wielkie rzeczy» [...] doznają we wniebowzięciu jakby ostatecznego zwieńczenia. Maryja wstępuje jako Oblubienica Ducha Świętego w dom najwyższych przeznaczeń człowieka. W przybytku Trójcy Przenajświętszej jest Jej wieczyste mieszkanie. Tu zaś, na ziemi, «błogosławioną nazywają Ją wszystkie pokolenia» (por. Łk 1, 48)”.

Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową Nieba i ziemi

Z przemówienia świętego Jana Pawła II wygłoszonego podczas koronacji wizerunków maryjnych na Jasnej Górze 19 czerwca 1983 roku

„Kiedy w liturgicznym akcie koronacji obrazów wkładamy koronę na głowę Jezusa – Jezusa jako Syna Maryi na Jej rękach – mamy przed oczyma tę ewangeliczną prawdę o królowaniu Chrystusa. A w zjednoczeniu z prawdą o królowaniu Chrystusa wyłania się przed oczyma naszej wiary również prawda o królowaniu Maryi.

[...] Zjednoczona z Nim w wyniszczeniu, zostaje również zjednoczona w uwielbieniu, które objawia się naprzód przez zmartwychwstanie. Wiemy, że Bogurodzica uczestniczy w zmartwychwstaniu Chrystusa przez swoje wniebowzięcie. Wniebowzięta, uczestniczy też w owym panowaniu, o jakim usłyszała w chwili zwiastowania: «Jego panowaniu nie będzie końca». Uczestniczy na prawach Matki – i uczestniczy po macierzyńsku”.

Fundacja COLLEGIUM VOITYLIANUM
ul. Warszawska 1/16 • 31-155 Kraków
www.voytylianum.com